

163.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Kolei Żelaznych

w sprawie taryfy ulgowej dla szkótek drzew i sadzonek przewożonych polskimi kolejami państwowymi.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw № 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82 z dnia 10 kwietnia 1919 r.) i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu niniejszem zarządzam, aby poczynając od dnia 1 kwietnia r. b. przesyłki pośpieszne roślin żywych, jako to: drzewka owocowe i leśne, sadzonki i szczepy tych drzew, krzewy jagodowe, rozsada kapusty i innych warzyw i t. p. użyteczne rośliny, o ile nie są zasadzone w garnki, doniczki, wazoni i t. p. i których waga ogólna nie przenosi 500 kg., były przewożone za opłatą taryfową wedle klasy I-iej dla przesyłek zwyczajnych.

Warszawa, dn. 20 marca 1920 roku.

Minister Kolei Żelaznych:

w z. J. Eberhardt

164.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych**

w przedmiocie utworzenia na obszarze województwa Warszawskiego, Łódzkiego, Kieleckiego, Lubelskiego i Białostockiego Komitetów Pomocy Rolnej.

Z mocy art. 4 Ustawy Sejmowej z dnia 13 lutego 1920 r. o przyznaniu kredytu jednego miljarda marek na zagospodarowanie odłogów gruntowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i Ziemi Wschodnich (Dz. Ust. № 17 z dnia 25 lutego 1920 r. poz. 86), zarządzam co następuje:

Art. 1. Akcję gospodarczego uporządkowania gruntów leżących odłogiem, lub odłogiem zagrożonych Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych opierać będzie na ściślejszej współpracy z miejscowymi rolniczymi organizacjami społecznymi.

W tym celu zostaną utworzone na obszarze województw Warszawskiego, Łódzkiego, Kieleckiego, Lubelskiego i Białostockiego w gminach, powiatach i województwach Komitety Pomocy Rolnej z udziałem przedstawicieli rzeczonych organizacji.

Organem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, powołanym do kierowania i zarządzania całą akcją gospodarczego uporządkowania gruntów leżących odłogiem lub odłogiem zagrożonych jest Urząd Zagospodarowania Odłogów.

Organizacja Urzędu Zagospodarowania Odłogów zostanie unormowana w osobnym rozporządzeniu.

Przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych czynny będzie nadto Komitet Główny Pomocy Rolnej.

Art. 2. Komitety gminne Pomocy Rolnej, powoływane do życia w miarę potrzeby, stwierdzonej przez właściwego starostę, mają siedzibę w Urzędzie Gminnym i składają się z wójta, jako przewodniczącego, jednego członka Rady, jako zastępcy przewodniczącego, dwóch przedstawicieli istniejących w gminie lub powiecie społecznych organizacji rolniczych większej własności oraz dwóch mniejszej własności, delegowanych przez rzeczony organizacje, zawiązane do tego przez starostę.

Uchwały Komitetu gminnego Pomocy Rolnej zapadają zwykłą większością głosów członków Komitetu obecnych na posiedzeniu. Przy równym podziale głosów rozstrzyga głos przewodniczącego, który głosuje ostatni.

Do prawomocności uchwał Komitetu gminnego Pomocy Rolnej potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków a w tej liczbie przewodniczącego.

Prace Komitetu odbywać się będą przy współdziałaniu referenta rolniczego właściwego starostwa, który udzielać będzie Komitetowi rad i wskazań w zakresie jego działalności.

Art. 3. Komitet gminny Pomocy Rolnej zbiera szczegółowe wiadomości dla określenia istotnie niezbędnych potrzeb gminy w zakresie nasion, inwentarzy żywych i martwych, w szczególności bada potrzeby gospodarstw posiadających grunty leżące odłogiem lub odłogiem zagrożone, opiniuje na żądanie Komitetu powiatowego Pomocy Rolnej podania o udzielenie pomocy rolnej oraz pożyczek, po stwierdzeniu prawdziwości przytoczonych w nich faktów i okoliczności, współdziała przy dostawie środków pomocy rolnej (nasion i inwentarzy), przeznaczonych dla gminy, wykonuje zlecenia Komitetu powiatowego Pomocy Rolnej i wogóle współdziała przy organizacji pomocy rolnej na terenie gminy.

Art. 4. Komitety powiatowe Pomocy Rolnej, powoływane do życia w powiatach, w których funkcjonują już komitety gminne, mają siedzibę przy starostwie, a składają się ze starosty, jako przewodniczącego, referenta rolniczego starostwa, jako jego zastępcy, jednego przedstawiciela Sejmiku powiatowego, wybranego przez Wydział powiatowy, oraz dwóch przedstawicieli miejscowych organizacji rolniczych większej własności i dwóch mniejszej własności, delegowanych przez rzeczony organizacje, zawiązane do tego przez starostę.

Uchwały i decyzje Komitetu powiatowego Pomocy Rolnej zapadają zwykłą większością głosów członków Komitetu obecnych na posiedzeniu. Przy równym podziale głosów rozstrzyga głos przewodniczącego, który głosuje ostatni.

Do prawomocności uchwał i decyzji Komitetu powiatowego Pomocy Rolnej potrzebna jest obecność przynajmniej czterech członków, a w tej liczbie przewodniczącego.

Art. 5. Komitet powiatowy Pomocy Rolnej bada zebrane przez komitety gminne szczegółowe wiadomości dla określenia istotnie niezbędnych potrzeb w zakresie nasion, inwentarzy żywych i martwych, a w razie braku tychże zbiera sam te wiadomości, czuwa nad akcją gospodarczego uporządkowania gruntów leżących odłogiem lub odłogiem zagrożonych na obszarze powiatu, przyjmuje podania o udzielenie pomocy rolnej w nasionach,

inwentarzu żywym i martwym oraz o udzielenie pożyczek bez względu na wysokość żądanej pożyczki, czuwa nad należytem użytkowaniem pożyczek przyznanych, współdziała przy dostawie środków pomocy rolnej (nasion i inwentarzy), przeznaczonych dla powiatu, wykonywa zlecenia Komitetu wojewódzkiego w zakresie pomocy rolnej i wogóle współdziała przy organizacji pomocy rolnej na terenie powiatu.

W szczególności Komitet powiatowy Pomocy Rolnej przyznaje w granicach przeznaczanego dla powiatu kredytu właścicielom lub dzierżawcom gruntów leżących odłogiem lub odłogiem zagrożonych, pożyczki do wysokości czterdziestu tysięcy marek dla jednego gospodarstwa. W wypadkach, w których zdaniem Komitetu powiatowego należy przyznać pożyczkę w wysokości ponad czterdzieści tysięcy marek dla jednego gospodarstwa, Komitet powiatowy przedkłada akta sprawy wraz ze swoim wnioskiem Komitetowi wojewódzkiemu Pomocy Rolnej do decyzji.

Art. 6. Komitety wojewódzkie Pomocy Rolnej, powoływane do życia w województwach, w których funkcjonują już Komitety powiatowe, składać się będą z wojewody, jako przewodniczącego, naczelnika Departamentu Rolnictwa i Weterynarii urzędu wojewódzkiego względnie jego zastąpcy, jako zastępcy przewodniczącego, jednego członka Rady wojewódzkiej, wybranego przez tę Radę oraz dwóch przedstawicieli miejscowych organizacji rolniczych większej własności i dwóch przedstawicieli mniejszej własności, delegowanych przez rzeczono organizacje, zawiązane do tego przez wojewodę.

Uchwały i decyzje Komitetu wojewódzkiego Pomocy Rolnej zapadają zwykłą większością głosów członków Komitetu, obecnych na posiedzeniu. Przy równym podziale głosów rozstrzyga głos przewodniczącego, który głosuje osiastni.

Do prawomocności uchwał i decyzji Komitetu wojewódzkiego Pomocy Rolnej potrzebna jest obecność przynajmniej czterech członków, a w tej liczbie przewodniczącego.

Art. 7. Komitet wojewódzki Pomocy Rolnej sprawdza sprawozdania Komitetów powiatowych dla określenia istotnie niezbędnych potrzeb w zakresie nasion, inwentarzy żywych i martwych, czuwa nad prowadzoną przez Komitety powiatowe akcją gospodarczego uporządkowania gruntów leżących odłogiem lub odłogiem zagrożonych na terenie województwa, współdziała przy dostawie środków pomocy rolnej, przeznaczonej dla województwa, przeprowadza na podstawie własnych danych oraz sprawozdań Komitetów powiatowych Pomocy Rolnej repartycje na poszczególne powiaty kredytu, przeznaczanego dla województwa przez Urząd Zagospodarowania Odłogów, wykonywa zlecenia Komitetu Głównego Pomocy Rolnej i wogóle współdziała w organizacji pomocy rolnej na terenie województwa.

W szczególności Komitet wojewódzki Pomocy Rolnej przyznaje na podstawie wniosków Komitetu powiatowego Pomocy Rolnej właścicielom lub dzierżawcom gruntów leżących odłogiem lub odłogiem zagrożonych pożyczki w wysokości ponad 40.000 marek dla jednego gospodarstwa oraz rozpoznaje i rozstrzyga ostatecznie zażalenia na decyzje Komitetów powiatowych Pomocy Rolnej co do wysokości przyznanej pożyczki lub nieprzyznania pożyczki na pomoc rolną.

Art. 8. Komitet Główny Pomocy Rolnej, utworzony przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych dla całego obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, składa się z Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, jako przewodniczącego, prezesa Urzędu Zagospodarowania Odłogów, jako jego zastępcy, szefa sekcji Rolniczej Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych i jedne-

go członka Rady Rolniczej po jej ukonstytuowaniu oraz czterech przedstawicieli organizacji rolniczych, delegowanych przez rzeczone organizacje na wezwanie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Uchwały i decyzje Komitetu Głównego Pomocy Rolnej zapadają zwykłą większością głosów członków Komitetu obecnych na posiedzeniu. Przy równym podziale głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Do prawomocności uchwał i decyzji Komitetu Głównego Pomocy Rolnej potrzebna jest obecność przynajmniej czterech członków a w tej liczbie przewodniczącego.

Art. 9. Komitet Główny Pomocy Rolnej czuwa nad ogólną akcją gospodarczego uporządkowania gruntów leżących odłogiem oraz odłogiem zagrożonych na terenie całego Państwa, współdziała z Urzędem Zagospodarowania Odłogów w organizowaniu i przeprowadzaniu tej akcji, w szczególności rozpoznaje i rozstrzyga ostatecznie zażalenia na decyzje Komitetów wojewódzkich Pomocy Rolnej co do wysokości pożyczek lub nieprzyznania pożyczek, powzięte przez te Komitety w pierwszej instancji.

Art. 10. Szczegółowy tryb czynności Komitetów Pomocy Rolnej w zakresie spraw, przekazanych im niniejszem rozporządzeniem, określi osobna instrukcja.

Art. 11. Istniejące na terenie województw: Warszawskiego, Łódzkiego, Kieleckiego, Lubelskiego i Białostockiego — na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 87 z dn. 16 kwietnia 1919 r.) gminne i powiatowe Komitety Pomocy Rolnej zostaną przekształcone z chwilą uzyskania mocy obowiązującej przez rozporządzenie niniejsze, stosownie do zawartych w niem postanowień.

Art. 12. Organizacja organów pomocy rolnej na terenie b. zaboru austriackiego zostanie unormowana w osobnym rozporządzeniu.

Art. 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw. Jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 kwietnia 1919 r. w przedmiocie organizacji odbudowy rolnictwa i pomocy rolnej (Monitor Polski № 87 z dnia 16 kwietnia 1919 r.).

Warszawa, dnia 23 marca 1920 roku.

Minister Rolnictwa
i Dóbr Państwowych:
Bardel